

بینش معنوی - ۷۱

نوشته

علی زاهد

مفهوم تائو

خوانشی دردن شاید هم پست دردن
از تائو ته چینگ، همراه با متن

نگارنگار
نشر نگاه معاصر

۹۵۲۱ -
...
۲۸۲۱
۲۲/۱۵/۲۱
۲۷
۹۳۸-۳۱۲-۳۳۹
...
۲۸۵/۲۱۷
۲۸۵/۲۱۷
۲۸۵/۲۱۷

نخست ترجمه‌ای از تائو ته چینگ که از متن انگلیسی اس. میچل برگردان شده است:

۱

تائویی که از آن سخن رانند تائوی جاودان نیست. نامی که نامند نام جاودان نیست. آنچه نیاید به نام، هستی جاودان است. نامیدن خاستگاه تک تک چیزهاست. رها از خواهش، راز را دانی. در چنگ خواهش تنها نمودها را. با این همه راز و نمودها برآمده از سرچشمه‌ای یکسان است. این سرچشمه تاریکی خوانده شود. تاریکی در تاریکی. دروازه هر دانشی.

۲

چون مردمان چیزهایی را زیبا یابند، چیزهای دیگری زشت شوند. چون چیزهایی را خوب یابند، چیزهای دیگری بد شوند. بودن و نبودن یکدیگر را می‌آفرینند. سختی و آسانی یکدیگر را یاریگرند. بلند و کوتاه یکدیگر را بیانگرند. بالا و پست به هم وابسته‌اند. پیش و پس از پی هم‌اند. از این رو بزرگمرد کاری کند بی‌آنکه کاری کند و بیاموزد بی‌آنکه بگوید. چیزها آیند و او گذارد که آیند. چیزها روند و او گذارد که روند. او داراست اما تصاحب‌گر نیست. کاری کند اما چشمداشتی ندارد. چون کارش به فرجام آید از یادش می‌برد از این رو برجا ماندست جاودانه.

۳

چون درباره مردان بزرگ زیاده گویی، مردمان بی‌توش و توان گردند. چون داشتن